

EERSTE COMMUNIE / VORMSEL

Lichtpuntjes bij het feest

Het is weer de tijd van de communiefeesten.
Kinderen van de eerste studiejaren bereiden zich voor
op de eerste keer echt te communie gaan.
Grotere kinderen van twaalf of meer
durven kiezen voor het vormsel.

Het is geen evidentie meer.
Kinderen en jongeren kunnen toch een feest krijgen,
als ze dat willen, zonder die religieuze context.
Het krijgt dan een andere naam:
lentefeest, groeifeest, jongerenfeest.
De overgang wordt gevierd,
de levensweg krijgt een markeerpunt.

Het is goed dat die keuze er is.
Op die wijze komt sterker naar voor
achter welke levensvisie men staat.
Bouw je op je menselijke intuïties
of haal je er iets goddelijks bij?
Zie je het zelf zitten om het leven door te komen
of heb je graag iemand naast je?
Het zijn levensopties waarin je kan groeien,
waarin je stappen kan zetten,
waarin je kinderen en jongeren kan meenemen.

Gelukkig dat die feesten er zijn.
Maar doen wij ermee waarvoor ze bedoeld zijn?
Helpen ze ons om sterker in het leven te staan?
Of zijn het eerder commerciële en lege tradities?
Zijn het topactiviteiten van één dag
of hangen ze samen met een dagelijkse levenswijze?

Die feesten kunnen lichtpuntjes zijn
als dan even oplicht
dat het leven een diepere zin heeft,
als kinderen en jongeren mogen proeven
van een engagement dat verdergaat dan het eigen ikje.

Zo wordt het hele leven meer feestelijk.

Rik Renckens